

отличенъ е деньтъ, по-добъръ снѣгъ отъ този нѣма. Въ себе си трѣбва да го кажешъ, но трѣбва и да го прѣживѣешъ. Пъкъ, ако въ душата ти влѣзе страхъ, ще се уплашишъ и ще си кажешъ: може тукъ да ме хване главоболие, може да изгубя здравето си, да стана нѣкой инвалидъ. Такъвъ единъ глупавъ опитъ не правя. „Още веднѣжъ баба на такова хоро не се хваща“. Природата не търпи никакво лицемѣрие. Всѣко лицемѣрие тя го наказва най-строго. За съмнението и за лицемѣрието въ природата има най-тежко наказание. Тия, които сж се съмнѣвали въ мене, тя ги правз невалидни. Не ги уморява изведнѣжъ, но въ продължение на 20, 30, 40, 50 години ще те направи инвалидъ, ще те прѣкара прѣзъ всички страдания, които знае. Тя си има колелета, и като минешъ прѣзъ тия колелета и тия зѣбци, пакъ ще те пита: обичашъ ли още да си съмнѣвашъ? Окултнитѣ ученици трѣбва да знаятъ това. Хората на земята, това сж галени дѣца. Ами че тъй е! Туй, което вие си позволявате да правите, то е доказателство, че сте галени дѣца. Ако това го направи единъ ангелъ, биха го изпѣдили отъ небето. Вие хванете нѣкоя кокошка, турете я въ тенджерата. Хванете нѣкоя лѣстовичка, отрѣжете ѝ крилото. Видите нѣкое цвѣте, откъснете го. На васъ нищо не казватъ, но ако единъ ангелъ